

Vinš Mirky Koreňovej k 70. narodeninám pána profesora Michálka

*V pravom vrecku jeho saka,
priehrštie príbehov vždy čaká,
zopár nám ich rozdá rád,
trocha ako otec, trocha brat.*

*Prednášku úsmevom začne
a úsmevom ju aj končí,
pritom ľahko študent
číta odkaz z jeho očí:*

*Naplno žite vašu mladosť,
tešte sa, keď k vám príde radosť,
plačte svoje slzy a smejte svoj smiech,
žiť mladý život predsa nie je hriech.*

*Prijmite všetko, čo vám život môže dať
a verím vám, že nebudete zabúdať:
kto je raz v etnologickom cechu,
láska k ľuďom, svetu, dáva mu útechu
a svoju prácu ľudomilnú,
nevymeníl by za žiadnu inú.*

*Takýto pohľad krátky povie všetky slová
a ich význam si každý študent schová
do priechinka vo svojom srdci
s nápisom: Nevyslovené, no jasné veci.*

*Roky sa naspäť rozbehnúť nechcú,
no nám to predsa nevádi,
nech utekajú ako len chcú,
lásku k ľuďom to neschladí.*

*Úsmev rozvlnený na tvári
mu vždy figliarstvo v očiach vyčarí
a toto žiadna vráska nezmarí.*

*Sú čísla – počty rokov
a existuje vek,
kto vekom starý je,
ten proti číslam hľadá liek.*

*A komu číslo len ako cestný míľnik
pripomína čas,
má vek mladosti v sebe
a svoju mladosť v nás.*

*Aj sedemdesiat je len číslo,
je deliteľné a delíme ho isto:
delíme dvomi, delíme piatimi,
zlé roky sa delia dobrými.*

*Odčítat' niečo
či snád' pričítať,
ťažko je z výsledku
pôvodný vzorec vyčítať.*

*A čo tie zlomky, násobenie?
ľudia krát ich rozprávanie,
lomeno prepis,
či zdĺhavé vydávanie?*

*Tak či onak
číslo vychádza celé, jasné,
no nehovorí,
čo v tom vzorci bolo krásne.*

*Ale vzorec stále pokračuje
a sedemdesiat nie je výsledok,
osud urobí všetko preto,
použije každý možný prostriedok,
aby to číslo bolo vždy:
jedna celá, jeden človek s jedným životom.*

*Tak čo odkázať tomu človeku,
ktorý je nám všetkým známy?
Nech súčty v jeho vzorci
ho sčítujú často s nami.*